

Człowiek i świat tworzą wspólny kosmos, wspólne uniwersum i są powiązani wspólną dynamiką

Człowiek i świat tworzą wspólny kosmos, wspólne uniwersum i są powiązani wspólną dynamiką.[1]

Ewolucyjny rozwój idzie w kierunku osłabienia istniejącego napięcia pomiędzy światem i człowiekiem, prowadzi do ostatecznej harmonii ducha i materii, człowieka i natury, podmiotu i przedmiotu.

„Obowiązujący do dziś paradygmat kartezjańsko-newtonowski[2] mechanistycznej wizji świata narzuca nam różnego rodzaju ograniczenia, przede wszystkim przestrzenne i ruchowe, dzieli świat na fragmenty. Stopniowo zastępuje go paradygmat holistyczny. Dzięki nowemu paradygmatowi poszerzamy przestrzeń i swobodę bycia w niej, wyzwalamy się z zamknięcia, zyskujemy całościową wizję świata. Bardzo pomocny jest w tym rozwój nauk, szczególnie fizyki. Idea całości, mocno podkreślana w założeniach ideologicznych New Age, jest wyrażana w takich określeniach, jak duch absolutny, najdoskonalsza i najwyższa całość, światowe „ja” uniwersum.”[3]

Są to wyrażenia często spotykane w materiałach New Age.

New Age jest określany jako nowa religia, religia przyszłości, nowa orientacja czy filozofia życia, nowa ideologia, alternatywna forma kultury w stosunku do kultury dominującej, a także, chociaż rzadziej, jako ruch społeczny. New Age nie jest jednolitym ruchem. Można wyróżnić w nim odłam mitologiczny, gnostyczny, ezoteryczny. Jedni się nim zachwycają, inni potępiają, jeszcze inni lekceważą i traktują, jako niepoważne, przejściowe zjawisko. Trudno go rzeczywiście

jednoznacznie oceniać. Trudno go uważać za nową religię, bo według przyjętych kanonów brakuje mu określenia Boga i wiązania przekonań religijnych z etyką, co dla wszystkich religii jest typowe. Poza tym ma wiele pozareligijnych elementów. Trudno go też uznać za ruch społeczny, chociaż spraw społecznych dotyka, bowiem bardziej jest zainteresowany uzdrawianiem jednostki, ogólnie rozumianej ludzkości i natury aniżeli reformowaniem struktur społecznych. Nie można go ograniczyć tylko do kultury alternatywnej, bo jest czymś więcej niż nową formą życia czy bycia. Ale chyba bardziej można by go zaliczyć do współczesnych kultur alternatywnych, aniżeli nowych religii czy ruchów społecznych. Kulturę alternatywną New Age tworzą i upowszechniają przede wszystkim jednostki, cieszące się względnie wysoką pozycją w nowoczesnym społeczeństwie z racji swego wykształcenia oraz dobrej, choć nie najwyższej, sytuacji materialnej; gotowi są zresztą do ograniczenia swego posiadania na rzecz bycia.

New Age jest wszystkim. Obiecuje ludziom wyjątkowo wiele, a przede wszystkim szczęście, i napawa ich optymizmem. Każe wierzyć w lepszą przyszłość i zobowiązuje się do włączenia się w jej tworzenie, najlepiej od własnego środowiska. W wielości i niezgodności jego idei, tkwi jednocześnie jego słabość i atrakcyjność.

[1] za: D. Bohm, Die implizite Ordnung. Grundlagen eines dynamischen Holismus. München 1987; F. Capra, Der kosmische Reigen, Bern 1977.

[2] Paradygmat kartezjańsko-newtonowski to filozoficzne podejście do poznania i rozumienia świata, które opiera się na pracy filozofa René Descartesa oraz fizyka Isaaca Newtonsa. Ten paradygmat opiera się na założeniu, że świat jest mechanistyczny, co oznacza, że jest on zbudowany z masy, energii i praw fizyki, które można zrozumieć i opisać za pomocą matematyki. Paradygmat ten uważa, że świat można poznać

poprzez racjonalne i naukowe metody badawcze i że prawdy odkryte przez naukę są obiektywne i niezmiennie. Paradygmat kartezjańsko-newtonowski stanowi podstawę współczesnej nauki i technologii, ale także stanowi przedmiot krytyki ze strony tych, którzy uważają, że podejście to zbyt ogranicza możliwości poznania i zrozumienia świata.

[3] Leon Dyczewski, Kultura polska w procesie przemian, Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 1995r., s.188.

Jeżeli potrzebujesz konsultacji przy pisaniu pracy licencjackiej lub magisterskiej, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - pomoc w pisaniu prac w granicach dozwolonych prawem